

VISBLAD TV

Maandelijks verschijnt bij deze rubriek een nieuwe video met daarin tips & trucs over een bepaald type visserij. Kijk voor de nieuwste aflevering van VISblad TV (en het archief) op: WWW.HETVISBLAD.NL, onze Facebook-pagina (www.facebook.com/hetvisblad) of scan de QR-code.

FINESSE FEEDEREN

Wanneer het voorjaar lonkt maar het water nog koud is, azen blankvoorns en brasems in de regel traag. Dat vraagt zeker bij weinig wind en stroming om een verfijnde visserij. Op een vroege voorjaarsochtend schoof Hét VISblad aan bij feedervisser Henri Wermelink (52) voor een masterclass finesse feederen.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG > CAMERA: DANIËL JAWADNYA

VISBLAD TV

Henri houdt zijn stek graag 'schraal' en kiest daarom voor kleine voerkorven

“Hier schrik ik wel een beetje van”, mompelt Henri terwijl zijn blik over de drooggevallen keien gaat. Vanaf zijn viskist wijst hij achter zich. “Vorig weekend zat ik daar nog, in het gras.” Laag water staat in het Afleidingskanaal ten noorden van Zutphen – in de regio beter bekend als het ‘benedenkanal’ – volgens Henri vaak garant voor slechte vangsten. Bij een hoge waterstand is het juist een geliefd water bij witvissers. “Veel brasem en voorn trekt in het voorjaar via dit water weer de IJssel op”, legt hij uit. “Als het water hoger staat en de vangsten goed zijn, zitten hier regelmatig tientallen wit- en wedstrijdvisser naast elkaar.” Vooralsnog heeft Henri echter geen burens.

SUBTIELE VISSERIJ

Terwijl een passerend vrachtschip de stilte doorbreekt, trekt Henri de rits van zijn warmtepak dicht. “Dit

windstille weer is wel ideaal om subtiel te kunnen vissen”, vervolgt hij positief. Het materiaal dat Henri vandaag gebruikt is ook subtiel. De twee hengels die naast hem klaarliggen – één met een vaste en een met een schuivende korf – zijn van de lichtste categorie, elk 3,30 meter lang bij werpgewichten van veertig en zestig gram. De voerkorven zijn slechts tien en twintig gram zwaar. “In principe vis ik altijd zo licht en dun

mogelijk. Bovendien staat er nauwelijks stroming en is het nagenoeg windstil”, licht Henri zijn materiaal toe terwijl hij beheerst de eerste worp maakt. “Dat vind ik zo mooi aan feederen: zeker bij rustige omstandigheden is het een uiterst technische en gevoelige visserij.” Op de molens zit een gevlochten hoofdlijn van 8/00 die Henri ‘clipt’ op een kleine twintig meter afstand. “Daar bevindt zich het talud richting de vaargeul en is het zo’n 2,5 meter diep.” De voorslag (21/00, twee keer de hengellengte) en onderlijn (10/00) zijn van nylon.

SCHRAAL HOUDEN

Ook wat het aas en voer betreft let Henri op de details. Voor zijn haak aas heeft hij een ruim assortiment aan maden – grote, kleine en dode – casters (verpopte maden), mestpiertjes en zelfs kunstmaïs bij zich. Om te beginnen prikt hij één caster

op de haak maatje 18. “Tijdens het vissen wissel ik continu van aas om uit te vinden wat de vis die dag het liefste pakt.” Door het simpele basisvoertje heeft Henri donkere grond gemengd. “Vooral in helder water moet je daar op letten”, licht hij toe. “Licht gekleurd voer schrikt witvis af. Daarboven voelen ze zich niet veilig omdat ze dan teveel afsteken tegen de bodem.” Over de geur en smaak van zijn voer maakt Henri zich niet al te druk – de hoeveelheid, dáár gaat het om. “Cruciaal is dat je steeds kleine beetjes voert zodat de vis niet verzadigt raakt en blijft azen”, aldus Henri. “Je moet je stek schraal houden.”

VEELVULDIG WISSELEN

Na een stief kwartiertje vissen en een paar gemiste aanbeten – de vis aast vandaag echt uiterst voorzichtig – haakt Henri de eerste ‘IJsselvoorn’. De casters lijken in de smaak te vallen: al snel volgen nog enkele exemplaren. Stuk voor stuk gezonde vissen van zo’n twintig centimeter lang. De supergevoelige hengeltopjes waarmee Henri vist blijken hard nodig: ook in het volgende uur blijven de aanbeten uiterst voorzichtig van aard. Op een minder verfijnde top zou je niet zo snel zien dat er aan het aas wordt geplukt. Henri blijft veelvuldig wisselen van aas én tussen de vaste en schuivende montage om de code te kraken. Een duidelijke ‘winnaar’ levert dat echter niet op: ook met gewone maden en zelfs

‘In principe vis ik altijd zo licht en dun mogelijk’

met kunstmaïs op de haak vangt hij vis.

WEDSTRIJDBLOED

Uit de rust en routine waarmee Henri vist, spreekt zijn jarenlange ervaring met de kanaalvisserij op witvis in zijn provincie. Als klein jochie uit Harbrinkhoek viste hij al met brood onder een dobbertje, toen nog vooral in het Kanaal Almelo-Nordhorn. Tegenwoordig belaaft hij de witvis niet alleen recreatief, maar ook regelmatig in wedstrijdverband – het liefst met de feederhengel. Daarvoor reist hij het hele land door en zit hij regelmatig tussen de ‘grote namen’ uit het wedstrijdcircuit. “De drang om me te meten met anderen zit wel in mijn bloed”, vertelt Henri terwijl hij een baarsje onthaakt en terugzet. “Maar voor de absolute top ben ik niet goed genoeg. Daarvoor moet je ook simpelweg véél meer uren maken. Meestal vis ik één tot twee keer per week en daar red je het niet mee.”

ONDERSTE UIT DE KAN

Bij de vangst van een ‘halfwas’ brasem rijst de vraag of Henri vandaag nog meer grote vis verwacht. “Daar heb ik eerlijk gezegd een hard hoofd in, maar gezien de omstandigheden vallen de resultaten me tot nu zeker niet tegen”, antwoordt hij. Wanneer de zon rond het middaguur door de wolken prikt en de temperatuur iets is gestegen, blijkt de vangst vrijwel onveranderd. Een tiental mooie voorns, een baarsje en één brasem. Met zijn verfijnde visserij heeft de fanatieke feedervisser deze sessie het onderste uit de kan gehaald. Ben je benieuwd of Henri meer vis aan de schubben kwam bij de opnames voor de video? Kijk dan snel op www.youtube.com/sportvisserijnl of www.facebook.com/hetvisblad. Veel kijkplezier!

